

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІШОХІДНОГО ТУРИЗМУ В МЕЖАХ СВИДОВЕЦЬКОГО МАСИВУ

Досліджувана територія знаходиться в межах Рахівського району Закарпатської області. Для даного району характерним є забезпеченість просторовими ресурсами життєдіяльності населення згідно встановленим світовим нормам [3], що є істотним щодо перспективності розвитку більшості видів туризму. З туристичних об'єктів значною популярністю характеризується високогірний гірськолижний комплекс Драгобрат, геодезичний знак „Центр Європи”, пам'ятки дерев'яної архітектури XVII-XVIII ст., екологічні маршрути розроблені працівниками Карпатського біосферного заповідника.

Протягом останніх років в багатьох публікаціях розглядаються питання, які стосуються особливостей розвитку туризму на даній території, організуються міжнародні наукові конференції.

Свидовецький масив охоплює три хребти: Урду-Флавантуч, Свидовець і Апшинець в межах висот від 560 до 1881 м вище р.м. Найвищою точкою досліджуваної території є г. Близниця. Гірська споруда Свидовця, як і значна частина Українських Карпат, має флішову будову. На головному хребті чітко збереглися сліди льодовикової діяльності. Для досліджуваної території характерним є асиметричність північних та південних схилів. Південні схили, що не були під впливом льодовиків, зберегли риси старого пенеплену. На формування рельєфу північних схилів Свидовецького масиву значно вплинуло плейстоценове зледеніння, результатом якого є добре сформовані гляціальні та перигляціальні форми рельєфу. Західна частина масиву характеризується середньогірним рельєфом, ускладненим ерозійно-денудаційною діяльністю водотоків. Вершинна частину Свидовецького хребта характеризується плоскими сідловинами та пологими підніжжями вершин [4].

Кліматичні умови змінюються від помірно-холодних до холодних. Температура липня коливається від +17 до +8 °С, а січня – від -3 до -12 °С. Сума активних температур з висотою зменшується від 2300 до 600 °С. Кількість опадів від 750 до 1500 мм за рік, середньорічна температура від +10 °С до 0 °С [4].

Маршрути Свидовецьким масивом розраховані в середньому на дві ночівлі та починаються від с. Кваси через г. Близницю (1881,0), траверсуючи вершини Стіг (1704,3), Котел (1770,8) і Трояска (1702,6). Далі вони мають декілька варіантів продовження. В першому випадку можливо обрати завершення маршруту спуском в долину р. Чорна Тиса вздовж лівого берега п. Апшинець і далі до с. Ясіня, яке характеризується добрим залізничним і автобусним сполученням. Інший маршрут пролягає далі через вершини Унгаряска (1707,8), Темпа (1634,2), Мала (1644,1) і Велика (1621,3) Куртяска

з поступовим спуском в с. Усть Чорна. Також є можливим продовження маршруту Горганами з підйомом на г. Братківська (1788,1).

Сприятливими для ночівлі в наметах в межах досліджуваної території є високогірні озера Догяска і Трояска (світлина), поруч з яким наявні джерела з питною водою. Для приготування їжі варто розраховувати тільки на спеціальне спорядження – пальники і примуси. На відміну від високогірних озер Чорногірського масиву їхні прилеглі території характеризуються відсутністю значного антропогенного навантаження. В розпал туристичного сезону на даних озерах залишається на ночівлю в середньому 6-10 осіб.

Для розміщення групи можливо також використовувати окремі споруди які знаходяться в басейні р. Чорна Тиса, зокрема, комплекс господарських і житлових споруд, які перебувають у задовільному стані, у верхів'ях п.Апшинець; туристичний притулок, який знаходиться в місці впадіння п.Апшинець в р. Чорну Тису.

Світлина. Озеро Трояска

При плануванні маршруту потрібно зважати, що існуюча дорога і мости через п. Апшинець на топографічних картах масштабу 1:100 000 і 1:50 000 є повністю зруйновані, що значно ускладнює пересування групи. Для детального вивчення району подорожі та розробки схеми маршруту варто використати топографічні карти, які доступні на Інтернет ресурсах, зокрема, <http://maps.vlasenko.net/>.

Література:

1. Бундзяк Й. Й. Особливості розвитку екотуризму на природоохоронних територіях (на прикладі Карпатського біосферного заповідника) // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конференції: Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах. – Рахів, 2007. – С.32-35

2. Гамор А. Ф., Зиман С. М. Рекреаційне навантаження і проблеми збереження „гарячих точок” рідкісних видів на території Карпатського біосферного заповідника. // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конференції: Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах. – Рахів, 2007. – С.45-48.

3. Поп С.С., Шароді В.В. Оцінка привабливості адміністративних районів Закарпатської області для розвитку екологічного туризму. // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конференції: Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах. – Рахів, 2007. – С.265-269.

4. http://cbr.nature.org.ua/new_u.htm